

Do
Naczelnego Sądu Administracyjnego
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w (...)

sygn. akt: (...)

Skarżący:
(...)
reprezentowany przez
adw. (...)

Organ, którego działalności dotyczy skarga:
Szef Urzędu (...)
reprezentowany przez
r. pr. (...)

SKARGA KASACYJNA

W imieniu (...) zaskarżam w całości wyrok z (...) r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...). Wyrokowi temu zarzucam naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to:

- art. 145 par. 1 pkt 1 lit. c – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. z art. 7, 77 i 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez jego niezastosowanie mimo naruszenia prawa przez organ, którego działalności dotyczyła skarga, mogącego mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania.

Ponadto wnoszę o przyznanie skarżącemu od Szefa Urzędu (...) zwrotu niezbędnych kosztów postępowania kasacyjnego.

Wnoszę również o przyznanie mi zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za postępowanie kasacyjne. Oświadczam, że nie zostały one pokryte w jakiegokolwiek części.

Uzasadnienie

Zdaniem skarżącego, wyrokiem z (...) r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w (...) utrzymał stan niezgodności z prawem decyzji z (...) r. Szefa Urzędu (...). Wadą jej nie jest to, że ma charakter odmowny. Słusznie stwierdza Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż wydając decyzję w przedmiocie wstrzymania wykonania decyzji o wydaleniu, organ administracji działa w granicach uznania administracyjnego. Nie można zatem czynić Szefowi Urzędu (...) zarzutu z tego, że wstrzymania wykonania decyzji odmówił – i nie o taki zarzut idzie skarżącemu. Zdaniem (...) organ administracji naruszył przepisy nie przez to, że nie podzielił merytorycznej argumentacji skarżącego, lecz przez to, iż sprawy nie wyjaśnił w sposób wyczerpujący, a w samej decyzji nie zawarł wszystkich wymaganych prawem elementów.

Najpoważniejszą wadą postępowania administracyjnego, której nie stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w (...), jest niezwykle lakoniczne umotywowanie zaskarżonej decyzji. Uzasadnienie faktyczne sprowadza się tam w zasadzie do krótkiej wzmianki o „dokonaniu analizy porównawczej wniosku z wnioskiem złożonym uprzednio”. Można odnieść wrażenie, że organ oparł się na wynikach postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przed wydaniem decyzji z (...) r. Nie wiadomo więc, dlaczego odmówił wstrzymania decyzji o wydaleniu skarżącego z terytorium RP – poza wynikami owej „analizy porównawczej”, które to wyniki nie zostały jednak w zaskarżonej decyzji przedstawione. Decyzja ta nie odpowiada więc warunkom przewidzianym dla takiego rozstrzygnięcia w art. 107 § 3 K.p.a. – choć powinna, bo nie istnieje żaden przepis, który dopuszczałby skracanie uzasadnienia. Nie znając motywów Szefa Urzędu (...), trudno z nimi polemizować. Poza jednym. Otóż w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (podobnie jak w decyzji ją poprzedzającej) czytamy: *Po dokonaniu analizy porównawczej w/w wniosku z wnioskiem złożonym uprzednio stwierdzono, że jest on oparty na tych samych podstawach, co pozwala przypuszczać, że złożenie wspomnianego wniosku nastąpiło w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji o wydaleniu z terytorium RP. „Pozwala przypuszczać”* – stwierdza Szef Urzędu. Nie jest więc pewien. Skoro organ coś przypuszczał, to znaczy, że tej okoliczności nie ustalił. A ponieważ Szef Urzędu działał tu w granicach uznania administracyjnego, to skoro sam uznał za istotną okoliczność, czy skarżący działa w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji o wydaleniu, nie wyjaśniając jej, dopuścił się naruszenia art. 7 i 77 K.p.a. Zdaniem skarżącego już to jest wystarczającym powodem uchylecia zaskarżonej decyzji. Skoro jednak organ powołuje się na ustalenia poczynione w innej decyzji, niejako je przejmując, godzi się i jej poświęcić kilka słów.

Organ administracji publicznej powinien wyjaśnić stan faktyczny wszechstronnie i w każdej decyzji wskazać, którym dowodom dał wiarę, a którym nie. Jak przestrzeganie tych reguł wyglądało w postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji? Szef Urzędu w uzasadnieniu decyzji z (...) r. (a więc tej, która była przedmiotem wspomnianej już „analizy porównawczej”) za okoliczność nie tylko istotną, ale i udowodnioną uznał fakt, iż *zainteresowany nigdy nie był aresztowany ani skazany wyrokiem sądu i że z zeznań jego nie wynika, aby w przypadku powrotu do kraju pochodzenia mógł zostać pozbawiony wolności czy to w trybie określonym przez prawo,*

czy też w sposób bezprawny (k. ...). Skąd ta pewność? Okoliczność tę Szef Urzędu ustalił wyłącznie na podstawie oświadczeń składanych przez skarżącego w postępowaniu administracyjnym – choć w tej samej decyzji z (...) r. stwierdzono, że przedstawione [przez wnioskodawcę] informacje mają niewiarygodny charakter (k. ...). Nie wiadomo zatem, czy oświadczeniom (...) organ administracji dał wiarę, czy nie. Zdaniem skarżącego, takie sprzeczności są w uzasadnieniu decyzji niedopuszczalne.

Wreszcie postępowanie administracyjne nie może prowadzić do formułowania wniosków dowolnych, nieuzasadnionych w świetle aktualnego stanu wiedzy. Tymczasem w decyzji z (...) r. Szef Urzędu stwierdza co następuje: *Skoro więc władze Federacji Rosyjskiej wydały mu paszport zagraniczny i nie utrudniały wyjazdu za granicę (...) oznacza to, że nie mogły być prowadzone przeciw niemu żadne postępowania sądowe. W przeciwnym wypadku nie umożliwiono by mu wyjazdu za granicę i uniknięcia odpowiedzialności (k. ...).* Jak się wydaje, współczesne kodeksy postępowania karnego rzeczywiście przewidują możliwość zakazania opuszczania kraju, ale bynajmniej nie w każdej sprawie – nie wspominając już o tym, że w postępowaniu sądowym wymaga to właśnie orzeczenia sądu.

Podsumowując, skarżący stoi na stanowisku, że gdyby Szef Urzędu wyjaśnił stan faktyczny bardziej dogłębnie, to być może – wciąż w granicach uznania administracyjnego – podjąłby decyzję innej treści, niż zaskarżona. Zarzucone w skardze uchybienia proceduralne mogły więc mieć istotny wpływ na wynik sprawy w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 1 lit c P.p.s.a. W konsekwencji nie stwierdzenie tego naruszenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w (...) mogło mieć wpływ na wynik sprawy w rozumieniu art. 174 pkt 2 P.p.s.a., skoro dopatrzywszy się naruszenia prawa przez Szefa Urzędu (...), Sąd powinien był skargę uwzględnić.

Z tych powodów wnoszę jak na wstępie.

adw. (...)

Załącznik:
- odpis skargi